

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, pe cauza penală în privința lui:

Covalciuc Mihail Constantin, născut la 14 mai 1972, originar din or. Vulcănești, domiciliat mun. Chișinău, str. V. Varzaru 5/2, ap. 47;

și

Andriuță Mihail Timofei, născut la 06 august 1952, originar din or. Ungheni, domiciliat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Valea Iazului 15.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 03.12.2012 – 18.05.2013;

- instanța de apel: 05.07.2013- 27.11.2013;

- instanța de recurs: 16.04.2014- 11.06.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013, Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352/1 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Covalciuc Mihail împreună cu Andriuță Mihail au fost învinuiți pentru faptul că, acționând cu intenție directă, prin participație, în calitate de autor, având scopul falsului în declarații, făcute unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice pentru sine, în special pentru a facilita evitarea răspunderii lor pentru fapta săvârșită, la 26.01.2010, au făcut organului de poliție declarații necorespunzătoare adevărului precum că la 26.01.2010, aproximativ ora 09.30, pe str. Cărămidarilor 43, mun. Chișinău, conducând automobilul de model KIA CEED, cu nr/î C NW 278 au comis tamponarea automobilului de model Mercedes GL 320, cu nr/î C NZ 709, condus de șoferul

Andriuță Mihail, deși cunoșteau cu certitudine că acest fapt nu corespunde adevărului și, potrivit legii și împrejurărilor, servește pentru producerea unor consecințe juridice prin sine.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința ambilor inculpați pe motiv, că instanța de fond nu a apreciat obiectiv probele acuzării și nu le-a supus unei analize critice în raport cu declarațiile mincinoase ale inculpaților.

Totodată, procurorul a invocat că vinovăția inculpaților se confirmă prin declarațiile martorilor Scurtu Nicolae și Guțuleac Ion, iar declarațiile martorilor Golban Andrei și Tudorov Alexandru conțin divergențe privind date esențiale și anume: nerecunoașterea culorilor automobilelor implicate în accident sau zilele concrete, ceea ce impune o bănuială rezonabilă în neveridicitatea lor și necesită excluderea lor ca probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013 a fost respins apelul, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, probele prezentate de acuzator nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal nu a reținut argumentul acuzatorului de stat privind aprecierea critică a depozițiilor martorilor apărării pe motiv că aceștia nu cunosc detaliat toate circumstanțele producerii accidentului, ori, evenimentul a avut loc cu doi ani în urmă, astfel ei ar fi putut uita toate detaliile.

Totodată, Colegiul penal a apreciat critic depozițiile martorului acuzării Goțuleac Ion, care sunt integral combătute de declarațiile martorilor acuzării și apărării Scurtu Nicolae, Golban Andrei și Todorov Alexandr, inculpaților Covalciuc Mihail, Andriuță Mihail și materialele dosarului. În plus, instanța a reținut că martorul Goțuleac Ion nu este „organ abilitat cu drepturi de a investiga accidentul rutier”, aceasta fiind prerogativa agentului constatator Scurtu Nicolae, care conform atribuțiilor de serviciu a investigat cauza contravențională și în cauza dată a fost audiat ca martor, depunând declarații care nu pot fi puse la îndoială.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat ca fiind stabilit cu certitudine faptul existenței accidentului rutier la data de 26 ianuarie 2010, ce se confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Covalciuc Mihail la data de 26 ianuarie 2010 în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional și a deciziei din 27.01.2010 prin care se atestă că, Covalciuc Mihail a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier din mun. Chișinău, str. Cărămidarilor 43 din sectorul Ciocana în care au fost implicate automobilele de model KIA CEED, cu n/î C NW 278, condus de șoferul Covalciuc Mihail și Mercedes GL 320 CD, cu n/î C NZ 709, condus de șoferul Andriuță Mihail. Conform bonului de plată anexat la dosar se confirmă faptul că Covalciuc Mihail a achitat la

data de 27.01.2010, ora 11.51 amenda stabilită prin decizia din 27.01.2010 în jumătate și anume în mărime de 500,0 lei . Hotărîrea în cauză a devenit definitivă și a fost executată integral. Acest fapt indică la existența unei hotărîri de sancționare contravențională, care a produs efecte juridice și este în vigoare.

Astfel, instanța de apel a menționat că, analizînd și apreciind în cumul probele instanța de fond a considerat că ele nu sunt suficiente pentru a stabili vina inculpaților Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail în comiterea infracțiunii incriminate lor și a dispus achitarea lor pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și în privința lor corect a fost pronunțată o sentință de achitare.

Colegiul penal a reiterat că, procurorul slicitînd condamnarea, în apel nu a prezentat careva probe noi ce ar dezbate argumentele ce au stat la baza adoptării sentinței de achitare și ar confirma, în afara oricăror dubii rezonabile, vinovăția inculpaților Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail în comiteea infracțiunii incriminate de acuzare.

5. Împotriva hotărîrii menționată procurorul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel la judecarea apelului nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală. Vina inculpaților este dovedită pe deplin prin probele acumulate la materialele cauzei și invocate în apel, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor și nu le-a apreciat.

În rest, procurorul și-a motivat recursul ordinar indicînd aceleași motive ca în apelul examinat.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 Cod de procedură penală, avocatul Lebedinschi Adrian în numele inculpaților a depus referință asupra recursului declarat, slicitînd respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat, deoarece toate circumstanțele și probele cauzei au fost apreciate corect de instanțele de fond.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Drept temeii pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal reține că acest temeii nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că procurorul critică aprecierea probelor și nu indică anume asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.*

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a menținut hotărîrea instanței de fond privind achitarea lui Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352/1 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, argumentele expuse în recurs de către procuror sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanțele ierarhic inferioare analizînd și apreciind probele administrate la materialele cauzei au motivat concluzia de achitare prin faptul, că cumulul de probe nu este suficient pentru a stabili vina inculpaților Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail în comiterea infracțiunii incriminate lor, mai mult ca atît, procurorul nu a prezentat în instanța de apel careva probe noi ce ar dezbate argumentele ce au stat la baza adoptării sentinței de achitare și ar confirma, în afara oricăror dubii rezonabile, vinovăția inculpaților.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurent țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrilor judecătorești.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs ordinar declarate de procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, pe cauza penală în privința lui Covalciuc Mihail și Andriuță Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 09 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu